

*CINE CONTROLEAZĂ
LUMEA FINANCIARĂ
INTERNĂȚIONALĂ*

CINE CONTROLEAZĂ LUMEA FINANCIARĂ INTERNAȚIONALĂ

„...pentru că toate neamurile au băut din vinul mîniei desfrînării ei și împărății pămîntului au desfrînatat cu ea și negustorii pămîntului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” (Apoc.18,3).

—Ce raport există între împărății pămîntului, oamenii de afaceri ai pămîntului și Vatican?

În această profeție nu este vorba despre un împărat al vreunei țări sau despre cîțiva oameni de afaceri interesați de a întreține relații cu Vaticanul, ci este vorba despre un fenomen, despre relații la scară mondială a împărățiilor și marilor bogătași care sînt implicați în afaceri cu Vaticanul. Versetul 23 u.p. explică: „ pentru că negustorii tăi erau mai marii pămîntului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta.”

După Sfînta Scriptură noi știm că bogățiile și banii, pe de o parte, iar învățăturile false și fastul pe de altă parte, au putere de vrajă asupra omului.

„Unii oameni susțin că este nedrept să judeci Biserica actuală după barbariile din Evul Mediu. Alții scuză tirania Bisericii din trecut cu asprimea timpurilor, dar că într-o lume civilizată ca cea de astăzi, Biserica și-ar schimba sentimentele.” (M.L.650)

Parada făcută de Papă vizitînd la închisoare pe cel ce a vrut să-l împuște - a fost praf și fum aruncat în ochii opiniei publice mondiale pentru ca să capete o nouă concepție despre papalitate. „ Oare au uitat oamenii pretenția de infailibilitate a papalității pe care a pretins-o aproape 1800 de ani și pe care o pretinde și astăzi?” Cînd guvernele Europei și America

se vor uni să-i acorde din nou puterea despotică - papalitatea va continua cu inchiiziția. Papalitatea este expertă în viclenie. Mulți nu văd nici un pericol în propaganda și dezvoltarea catolicismului pe plan mondial, inclusiv în America.”(M.L.650).

Mulți cred că Biserica își are sfera ei de acțiune legată numai de interesele spirituale ale omenirii, această optică nu se aplică însă Bisericii Catolice. În cadrul acestei Biserici problemele spirituale reprezintă masca sub care ea dirijează finanțele, comerțul și politica lumii. Materialul de mai jos, provine de la cel mai autorizat și cunoscător al imperiului cuprins de Vatican — briliantul iezuit german, cardinalul Augustin Bea — părintele duhovnic al Papei Pius al XII-lea care între anii 1960-1974, este conducătorul mișcării ecumenice Romano-Catolice. (care am înțeles că a plătit această dezvăluire cu 30 de ani de închisoare).

„În prezent Vaticanul deține vaste investiții în imperiul financiar al Franței, Angliei, Elveției și S.U.A. Morgan Bank, Pirat Național Bank, Banca de credit Elvețiană din Zurich și cea din Londra, Bankers Trust și alte firme ale băncilor internaționale sînt controlate de Vatican. De asemenea Vaticanul deține vaste proprietăți financiare de ordinul sutelor de miliarde de dolari prin colaborarea cu marile corporații ca Golf Oil, Shel Oil, General Motors, marea industrie de construcții de mașini, industria de computere I.B.M., industria constructoare de avioane T.W.A., General Electric. Vaticanul mai are proprietăți extinse în corporațiile Standard Oil, în telecomunicații A.T. and T., precum și toate combinațiile de oțel din S.U.A.

Well Strat Journal a declarat că treburile financiare ale Vaticanului în S.U.A. au fost atît de vaste, cît ale S.U.A. în întregime. Vaticanul cumpără și vinde lingouri de aur în valoare de multe milioane de dolari.

În de acord cu O.N.U. magazine cu aur deținut de Vatican se estimează la multiple miliarde de dolari depozitate în

S.U.A., în băncile federale Reserve Bank, the Chase Manhattan Bank, precum și în numeroase bănci din Elveția și Anglia.

Desigur Vaticanul este puternic inclus în băncile care controlează Italia; Banca Comerciali Italiane, Banco di Rome, Banco di Santo și Credito Italiano. De subliniat că Banco di Santo Spirito este cea mai veche din lume fondată de Papa Paul al 5-lea în anul 1635.

Este bine cunoscut că Vaticanul folosește băncile elvețiene pentru a menține anonimatul pentru că publicul să nu știe cînd Vaticanul cîștigă controlul asupra corporațiilor străine și preferă să cumpere acțiuni pe numele unei bănci oarecare numai ca să nu apară numele Vaticanului. Băncile Elvețiene țin strict secret aceste tranzacții. Pe de altă parte Vaticanul este scutit de orice taxă în S.U.A după Legile stabilite în timpul lui Cervani Leone în 1963.

La scurt-timp după prăbușirea Wall Street-ului în 1929, Vaticanul a cumpărat cele mai mari averi și profituri pentru instituțiile catolice. Cu ocazia acelei inflații, jumătate din industria de oțel a Americii a fost cumpărată de Vatican.

Marea industrie de mașini Alfa-Romeo, Fiat, Ferrari, Vitro Electronice, Armco Internațional, sînt patronate de Vatican. Marile companii de electricitate Edison și montecatini din anul 1966 sînt controlate de Vatican realizînd în primul an un profit de 683 milioane dolari, iar în anul următor, 1967 realizînd 854 milioane de dolari. Cine poate să calculeze toate profiturile în următorii 23 de ani de atunci?

Vaticanul este deținătorul unor imense construcții hoteliere din lumea întregă „Internațional Hilton” fiecare hotel avînd 400 de camere din care trei sferturi sînt cumpărate de Vatican și patronate prin Societe Generale Immobiliare.

O altă corporație controlată de Vatican este Novamond din West Virginia specializată în polypropylene, apoi companiile Nerlandeze din Olanda denumite L.Azot, care produc mii de tone de nitrogen fertilizant și amoniac, apoi corporația Pauliar din Spania care fabrică polypropylene, apoi Mandras

Aluminium din India toate sînt patronate de Vatican aducîndu-i venituri uriașe.

Compania Heliogas din Brazilia produce mii de tone de gaz lichefiat. Compania Italicementi exportă ciment pentru lumea întregă. Apoi întreprinderea de construcții de aparatură hidroelectrică precum și construirea în lumea întregă de uzine Power Plant, toate acestea sînt numai cîteva din proprietățile administrate de Vatican în anonim.

Compania Viscoza care produce peste 70 la sută din fibrele textile sintetice necesare Europei, apoi Compania Saici care produce celuloză, compania de gaz Italgas, compania ce produce fier, compania Fornicokece produce oțel, precum și alte fabrici din Spania, Brazilia, Argentina, Mexic, India, și Luxemburg aduc profituri imense Vaticanului. Vaticanul mai are și multe companii de publicații, firme juridice, linii de Radio și T.V., rețele de căi ferate, navale și aeriene și acestea aduc anual profituri uriașe. Pe lîngă acestea Vaticanul mai are și o sumedenie de fabrici de tutun și lichior, precum și o rețea de hoteluri cu jocuri de noroc în Las Vegas.

O sumedenie de antreprize deținute în Washington D.S., New York, Paris, Canada, America Latină, Mexic și Germania unde tot profitul intră în mîna Vaticanului.

Biserica Catolică deține de secole cele mai mari fabrici de vinuri, lichioruri și bere. Cele mai scumpe din aceste băuturi erau produse la mănăstirile catolice și apoi vîndute în toată lumea. În interiorul S.U.A. jumătate din producția de vin este manufactură la Mapa (California), iar cealaltă jumătate în mănăstirile catolice din America unde călugării și călugărițele muncesc pentru a aduce profituri uriașe Bisericii catolice. În apropiere de Mapa este via Sfîntul Ioseph, Novitate. Aici strugurii sînt adunați de copii orfani în timpul vacanțelor, copii între 10-18 ani, patronați de curțile juvenile, prin „Youth Directory”.

Și o ultimă ramură de profit a Vaticanului este industria farmaceutică. Orice produs american farmaceutic, ca să poa-

ă fi vîndut, trebuie să obțină aprobarea Marke-tului Vaticanului. Multe firme americane de medicamente au fost obligate să dea faliment datorită invaziei produselor farmaceutice ale Vaticanului, care umpleau piața la un preț scăzut. Astfel produsele farmaceutice ale Vaticanului au creat monopol în toată Europa și America.

Și Scriptura zice: „negustorii pămîntului s-au îmbogățit prin risipa desfătării Fiarei”. Cînd Dumnezeu va lovi Fiara într-o singură zi, negustorii pămîntului, o vor plînge pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa. Atîtea bogății s-au prăpădit într-un ceas, căci s-a slăvit pe sine și s-a desfătat în risipă. (Apoc.18)

Astăzi instituțiile Romano-Catolice sînt mai mult de cît religioase, economice și politice, ele au și funcții militare și de securitate. Inteligența iezuită a ordinului iezuit care formează armata prin securitatea Vaticanului, este adevărata putere pentru scaunul Papei. Această organizație este înființată de St. Igațiu de Loiola în pontificatul Papei Paul al III-lea în anul 1541. Întreaga piață europeană este controlată de această vastă armată iezuită ca și toate băncile internaționale.

Mulți nu sînt familiarizați cu ierarhia Bisericii Catolice. Trebuie să știm că Imperiul Vatican este format din două feluri de preoți:

- a) Preoții cu robe albe;
- b) Preoții cu robe negre, excepție făcînd preoții de la Biserica Sf. Petru, care sînt îmbrăcați în robe stacojii.

Toți preoții îmbrăcați în robe albe, inclusiv Papa, sînt antrenati în relații cu publicul vorbind de pace și unitate, purtînd relații diplomatice cu guvernele lumii. Preoțimea îmbrăcată în negru este înapoia scenei. Din ei fac parte conducătorii superiori ai ordinului iezuit care conduc vastele instituții catolice de pe tot globul. Aceștia cînd participă la slujbele religioase se îmbracă în robe negre, iar cînd au misiuni diplomatice sînt îmbrăcați în civil. Prin ei Vaticanul controlează

toate aspectele educaționale din lumea întreagă. Ei sînt „inteligența secretă” de spionaj, de sabotaj, de terorism și asasinat. Toate acestea sînt departamente ale marelui corp iezuit prin care se menține colosul Vaticanului. Istoria dovedește că autoritatea celor îmbrăcați în negru este superioară celor îmbrăcați în alb, excepție făcînd Papa.

În anul 1775 la 21 iulie, Papa Clement al IV-lea a vrut să desființeze ordinul iezuit susținînd că toată structura iezuită este imorală, primejdioasă și amenințătoare pentru preoții îmbrăcați în alb. Din această cauză Papa Clement a fost otrăvit de către iezuiți și a murit. De atunci și pînă astăzi, nimeni nu a mai îndrăznit să se mai lege de această armată secretă a Vaticanului. Nu toți preoții catolici fac parte din ordinul iezuit. Iezuiții sînt un rang înalt al elitei preoțești. După ce termină teologia catolică, cine vrea să intre în ordinul iezuiților, mai studiază încă 14 ani după care trebuie să depună un jurămînt în fața steagului negru Iezuit care are pe el un craniu și două oase încruciate. Călcarea jurămîntului în fața acestui steag nu cere altă pedeapsă decît moartea.

În timpul jurămîntului, după cei 14 ani de studiu, candidatul îngenunchează în fața steagului negru în fața generalului suprem iezuit și a forului superior al elitei iezuite pronunțînd următorul jurămînt:

„Eu subsemnatul, preot, în prezența Atotputericului Dumnezeu și a binecuvîntatei Fecioare Maria, a binecuvîntatului Arahangel Mihail și a binecuvîntatului Sf. Ioan Botezătorul și a sfinților apostoli Petru și Pavel și a tuturor sfinților din oastea cerească, precum și în prezența voastră, a părinților mei sufletești și a generalului suprem al societății iezuite, organizație întemeiată din pîntecele Fecioarei Maria, mama lui Dumnezeu, declar și jur că Sfințenia Sa Papa este vice rege al lui Hristos, capul universal al Bisericii Catolice de pe întregul pămînt și că prin virtutea cheilor de a lega și de a dezlega, date sfinților de Inuși Isus, Papa are putere să detroneze regi, prinți, state, commonwealthul și guvernatorii

eretici (commonwealth = grup de state), tot ce nu are confirmarea Sfințului Scaun și că ei pot fi cu siguranță distruși. De aceea cu tot efortul și puterea mea eu voi apăra doctrina, tradițiile Bisericii și pe Papa, împotriva tuturor uzurpatorilor dintre autoritățile protestante și în special Biserica Luterană din Germania, Olanda, Danemarca, Suedia, Norvegia și Anglia, precum și de pe continentul American și oriunde s-ar afla protestanți pe glob. Eu nu mă voi supune niciodată unui rege eretic, sau să ascult de legile unei țări protestante sau liberale. Eu declar că voi ajuta și voi asista anunțînd pe preasfinția Sa de tot ce pare a fi primejdios intereselor Bisericii. Oriunde m-aș afla pe glob eu voi depune un efort maxim de a extirpa toată pretinsa lor putere în mod legal sau pe orice altă cale. Eu declar că nu-mi voi asuma nici o doctrină eretică, , propagînd interesele Bisericii mamă, păstrînd strict sfaturile agenților iezuiți care m-au instruit pe mine, precum și să nu divulg direct sau indirect, în scris sau verbal, ceva din planurile organizației Iezuite și în același timp să execut tot ce-mi vor porunci superiorii mei în frunte cu Papa.

Eu declar că nu voi avea opinia mea proprie sau orice rezervă mintală la fel ca un cadavru și nu voi ezita să ascult orice poruncă pe care o voi primi de la Papa, superiorii mei din poliția Vaticanului sau de la Isus.

Eu declar că voi merge în orice parte a globului fără să murmur supunîndu-mă oricărui ordin încredințat mie. Declar că ori de cîte ori mi se va prezenta ocazia voi purta război necruțător în secret sau pe față împotriva tuturor protestanților eretici și voi încerca direct sau indirect să-i extirp sau să-i extermin de pe fața pămîntului necruțînd nici sex, nici vîrstă și nici o altă circumstanță. Mă angajez să-i prind, să-i distrug și să-i spulber, fie prin ștrangulare, fie arși sau fierți în cazane sau îngropîndu-i de vii pe toți acești ieretici. Voi spinteca pîntecele mamelor însărcinate, le voi scoate plodul și-i voi zdrobi capul de piatră, desființînd pentru totdeauna această sectă periculoasă. Cînd nu voi putea acționa deschis

împotriva acestor eretici, eu voi folosi în secret cupa cu otravă, lame sau seringi otrăvitoare și gloanțe de plumb, indiferent de rang, demnitate sau autoritate, în orice condiții. Eu voi fi un ostaș credincios Papei sau superiorilor mei din ordinul Iezuit.”

Membrii acestui ordin sînt răspîndiți în toate colțurile lumii. Locul lor de naștere, limbă sau sentimentele nu le oferă motive de interes personal avînd numai o țintă: respectarea jurămîntului.

În cartea Marea Luptă cu 100 de ani în urmă Ellen G. White scria sub inspirația divină un fragment din acest jurămînt: „Fiecare cardinal arhiepiscop sau episcop depune față de papa următorul jurămînt: „Pe ereticul și rebelii contra domnului nostru Papa sau a urmașilor săi îi voi urmări și mă voi împotrivi lor cu toate puterile...”

În anul 1841, generalul William Henry Harison din Ohio, a fost ales președintele al S.U.A. Cu ocazia discursului inaugural de președinte, el și-a expus clar ținta de a distruge orice încercare cunoscută de a instala o monarhie papală în interiorul S.U.A. Acest președinte a subliniat: „Noi nu admitem un guvernămînt cu drepturi divine. Noi credem că puterea aparține lui Dumnezeu. Noi oamenii, cu toții sîntem egali. Creatorul nu a făcut distincție între oameni.” Numai la o lună de la alegerea lui, prin aceste cuvinte președintele și-a sigilat soarta proprie. (Am convingerea că, cu acest președinte loial ne vom întîlni în cer).

O lună și cinci zile după alegerea lui ca președinte, este omorît prin administrarea unei injecții cu arsenic. Cadavrul său a fost depus la Casa Albă unde senatorul Benton, luînd cuvîntul a spus: „Atacarea lui a fost crudă și fatală.” Decesul lui a fost urmat imediat de moartea întregii familii, fiice și fii. Iezuitul și-a împlinit jurămîntul făcut că nu va cruța nici pe regi, nici pe prinți, nici pe guvernatori.

Vicepreședintele John Tylor (1841-1845) a fost o marionetă sinceră a Papei văzînd că legile aprobate de Vatican au

fost repede promulgate. Cînd Tylor și-a început funcția de președinte în locul lui Harrison, s-a pomenit cu o notă pe biroul său: „Dacă nu vei urma călăuzirea Sfîntului Scaun, vei avea o soartă similară cu a lui Harrison.”

Una din primele obligații pe care Papa le impusese lui Harrison a fost aceea de a promova separarea Texasului de S.U.A., deoarece Papa avea experiența Europei și anume că numai după ce a divizat-o a putut s-o stăpînească. Același lucru îl dorea și pentru America, s-o divizeze.

Următoarea victimă a Vaticanului a fost cu 10 ani mai tîrziu prin otrăvirea președintelui american :Zachary Taylor (1849-1850) care dispăcea mult Vaticanului pentru că a împiedicat staționarea trupelor franceze și italiene în Cuba ca de aici să atace S.U.A. - tactică pe care o copiază mai tîrziu rușii prin Fidel Castro cu același scop.

Avînd votul prezidențial cu ajutorul instituțiilor patronate de catolici în schimbul promisiunilor de loialitate față de Vatican,președintele Taylor nu și-a respectat promisiunea, el nefiind partizanul și nu a desmembrării Americii. Conștienți că suspiciunea publicului american poate fi trezită, iezuiții nu l-au mai lichidat după o lună, i-au dat un răgaz de un an și patru luni. La 4 iulie 1850 în timpul unei celebrări la Washington, unde a fost invitat să vorbească venind perfect sănătos la acea celebrare, în timpul discursului i s-a pus în paharul cu apă otravă și moare cu aceleași simptome ca și Harrison. Vice președintele care era omul de încredere rezervă, pe numele de Millard Gilmore (1850-1853) a preluat președinția fiind o marionetă a Vaticanului.

Al treilea președinte victimă a fost James Buchman căruia i s-a pus lui și tuturor colaboratorilor otravă în vinul servit la Hotel Național din Washington. Rezultatul a fost că din cei 88 de colaboratori care au gustat vinul la recepție 39 au murit, iar președintele Buchman și ceilalți 50 au scăpat după o spitalizare mai îndelungată.

Abraham Lincoln moare asasinat în urma instigării unui general iezuit, prin plățirea unor agenți de către Vatican.

La 2 iulie 1881 președintele James Carfield este omorât cu un glonte de plumb la numai șase luni de la instalarea sa. Apoi în 1901 președintele William McKinley este omorât tot printr-un glonte de plumb. Pe timpul soarelui White în senatul american, erau mai mulți catolici decât protestanți. Un lucru știm că Jimmy Carter, sprijinit de David Rockefeller ajunge președinte. El a trebuit să promită Vaticanului că va realiza relații de ambasadă cu acesta. Văzînd că nu s-a ținut de cuvînt, Vaticanul nu-l mai sprijină la următoarele alegeri, preferîndu-l pe Reagan care-i promite mai mult. Reagan ajungînd la putere a accelerat și a realizat ceea ce de mult timp aștepta Vaticanul. Din acel moment S.U.A. merge în declin.

Un lucru este clar însă că Bush numai la o lună după ce a rostit discursul inaugural de președinte îl vizitează pe Papa, aceasta fiind prima vizită făcută în Europa. Aici el aduce omagii de mulțumire pentru sprijinirea candidaturii sale și primește instrucțiuni de la Papă, precizîndu-i-se ce are de făcut în Germania și apoi în Anglia. Îi predă mesajul papei lui Margaret Thatcher și aceasta îl dă mai departe lui Gorbaciov care vizitează Anglia imediat după plecarea lui Bush. Gorbaciov ajunge la concluzia că trebuie să ia legătura cu Vaticanul și în noiembrie 1989 îi face o vizită Papei de unde pleacă cu un împrumut financiar acordat de Papa pentru Rusia în valoare de 100 milioane de dolari. Anul trecut după ce Ungaria, Polonia și Cehoslovacia se separă de comunism, imediat prima acțiune a fost aceea de a deschide relații diplomatice cu Vaticanul la nivel de ambasadă. În România nu trecuse o lună de la Revoluție și Papa și-a organizat toate diocesele din țară fără consimțămîntul guvernului român. Cînd guvernul a ripostat, la cîteva zile își cere scuze față de Vatican că a fost o greșală de înțelegere și că el este de acord ca România să stabilească relații de ambasadă cu Vaticanul. Iliescu a fost certat de către Gorbaciov de gafa făcută și

imediat a reparat greșala iar Vaticanul a promis o vizită în anul 1992 în România.

În fața acestor relații am dori să mai cităm cîteva cuvinte ale Spiritului Profetic, ca să înțelegem mai bine ceea ce am relatat în rîndurile de mai sus:

„Biserica Romano-Catolică este foarte vastă în planurile și întreprinderile ei. Ea se servește de orice viclenie pentru a-și întinde influența și pentru a cîștiga stăpînirea lumii. Catholicismul cîștigă teren pretutindeni și mai ales în America. Se vede în zilele noastre (în zilele soarelui White) influența repede crescîndă a papalității în problemele politice (dar astăzi) Papismul înaintează cu pași gigantici la o poziție de cea mai înaltă influență în orice organizație de pe pămînt. Influența catolică devine din ce în ce mai puternică în lume. Biserica Catolică s-a îmbrăcat în veșminte de creștin oferind lumii o față senină, dar nimeni să nu se amăgească. Catholicismul a rămas același în barbarie și în învățături false. Spiritul Vaticanului nu este acum mai puțin tiran și mai puțin brutal decât cînd maltrata pe sfinți. Istoria catholicismului este scrisă cu singele sfinților. Dacă protestanții americani, în loc de a deschide porțile catholicismului ar studia Scriptura ar vedea caracterul Fiarei, și ar face să aibă oroare față de Vatican și de Vatican și l-ar evita. Se vede astăzi un proces accelerat în împlinirea acestor profeții. Istoria este martoră la eforturile viclene și stăruitoare ale Papei de a se amesteca în afacerile națiunilor. Ea crește pe nesimțite așteptînd momentul decisiv de a da lovitură. Ea nu dorește nimic decât supremația asupra întregii lumi.” (M.L.660.)

Cineva ar putea să se întrebe de ce este nevoie ca noi să știm toate acestea despre Vatican? Răspund cu un citat din Marea Luptă: „Oamenii închid ochii despre adevăratul caracter al papalității. Poporul trebuie trezit spre a se putea împotrivi înaintării acestui vrăjmași atît de primejdios al libertății religioase.” (M.L.649-669)

Profeția spune: „Satana a dat puterea Fiarei”. Împărații pământului au cochetat cu Fiara și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei, pentru că negustorii săi erau mai marii pământului.” Iată deci legătura dintre împărații pământului, negustori și Vatican. Cine poate crede că președintele Americii va apăra pe Adventiști de Ziua a Șaptea când va fi amenințat că-și va pierde poziția de președinte sau chiar viața?

Când Domnul Hristos l-a numit „uriciunea pustirii” și „fiara”, ne-a spus câte ceva despre caracterul Vataicanului. Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale pe cel nelegiuit care s-a înălțat mai pe sus de tot ce este Dumnezeu.” (2 Tes.2,8.4 P.P.).

Forțe nebănuite sînt la lucru și în timp ce noi dormim și nu o luăm în serios cu pregătirea noastră, Satana își așează ultimii pioni pentru ultima ofensivă împotriva poporului lui Dumnezeu. Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul. Isus este ocrotirea lor în vreme de necaz.” (Ps.37,39).